

> grootformaat

op jacht naar een nieuw persoonlijk record

Een PR van 82 centimeter. Dat moet je toch makkelijk kunnen verbreken? Het leek wel of iedereen wel eens een grotere snoek gevangen had. Nu is het ook zo dat ik nog niet zo lang geleden weer met vissen ben begonnen en ik ook niet vaak in de gelegenheid ben om een dagje te gaan hengelen, maar toch... Mijn PR moest nu toch wel een keertje sneuvelen!

Na het afgelopen jaar het nodige materiaal te hebben aangeschaft en de meest veelbelovende soorten kunstaas te hebben verzameld zou dat moeten lukken. Rond de jaarwisseling was ik een aantal dagen in de gelegenheid om te vissen en ving ik de nodige vissen, maar ze bleven netjes beneden die, voor mij, magische grens van 82 cm! Tijdens een van de vele enthousiaste plannen die Ingmar en ik hadden voor het nieuwe seizoen kwamen we tot de conclusie dat we dan maar naar Zweden zouden moeten gaan... "dan kan je jouw record elke dag verpulveren!" Natuurlijk was dit op dat moment niet serieus, maar toch bracht ik het voorzichtig eens ter sprake bij mijn vrouw en ook las ik de nodige artikelen over het snoeken in Zweden. Uiteindelijk hakten Ingmar en ik de knoop door: We gaan!

Zweden

Na aankomst op onze locatie bij Lake Störsjön werden we verwelkomd door Lars. Hij zou die week samen met twee vrienden snoekbaarzen

merken en van zenders voorzien in verband met een studieproject naar het migreergedrag van snoekbaarzen. Hij vertelde dat de snoek door de late winter nog aan het paaien was en dat er daardoor slecht snoek gevangen werd. De snoekbaars deed het aanzienlijk beter en hij nodigde ons dan ook uit om 's avonds mee te gaan in zijn boot. Ingmar ving een snoekbaars van 79 cm en evenaarde bijna mijn snoekrecord. De volgende dag besloten we weer mee te gaan en vingden hele mooie snoekbaarzen, maar ondertussen was er nog geen snoek gevangen!

De volgende dag zouden we gaan trollen door het noordelijke gedeelte van het meer met zijn vele eilanden, baaien en ondieptes. Het bleek inderdaad erg taai te zijn, want pas na een aantal uren en bijna mijn volledige voorraad kunstaas te hebben geprobeerd ving Ingmar de eerste snoek van 60 cm aan een Bull Dawg. De kop was eraf. Gelukkig kwam aan het eind van de middag dan eindelijk de eerste metersnoek in de boot. Alleen was het wederom Ingmar die het geluk afdwong met de Bull Dawg. Ik zou die dag geen beet krijgen... 's Avonds na het eten moedigde Lars mij aan om het dan maar eens rond de steiger te proberen en op een shadje ving ik mijn eerste Zweedse snoek van 59 cm! Bij onze "Stuga" aangekomen probeerde ik het nog even vanaf het strand en ving ik zelfs mijn tweede snoek van wel 69 cm! Omdat we zo weinig hadden gevangen en we de volgende dag naar onze volgende locatie zouden vertrekken, nodigde Lars ons uit om de volgende dag met hem te gaan snoekvissen op zijn "special place: the Secret River".

Die uitnodiging namen we natuurlijk graag aan!

De "Secret River"

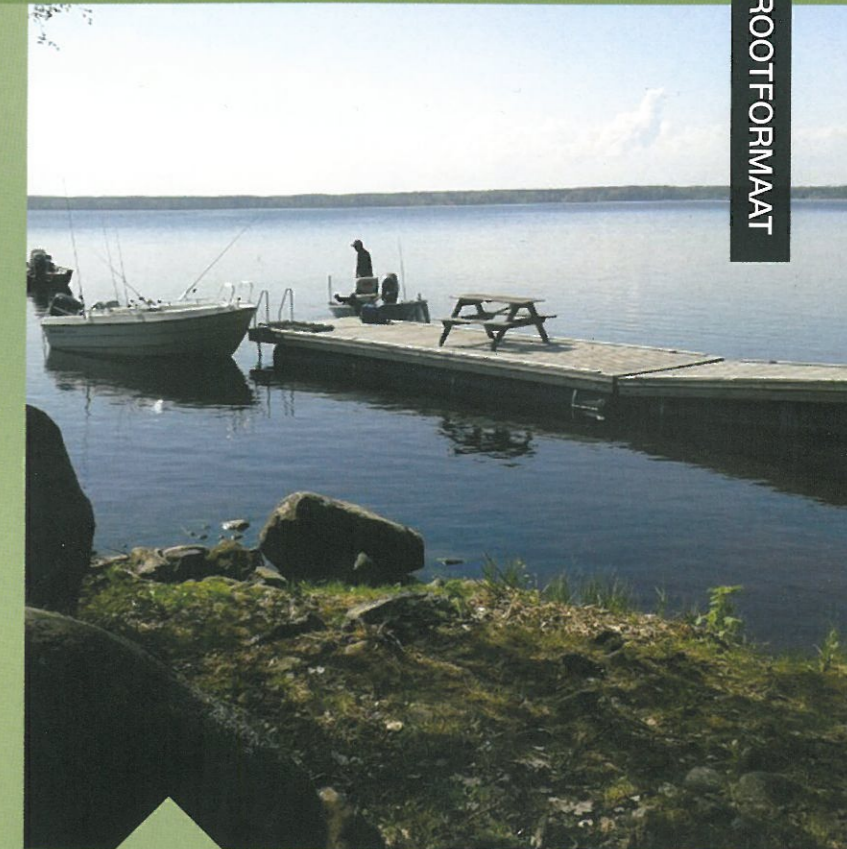
's Morgens vroeg vertrokken wij vol verwachting naar de beloofde locatie. Na een mooie rit door de omgeving parkeerden we de auto en volgden een rotsig paadje door het bos tot we bij een rietkraag kwamen. Hierin lag een klein roeibootje vast in de modder. Omdat de boot van Lars nog op de wal lag en er verder geen ruimte was om deze er nog naast te krijgen besloot Lars om te bellen of wij het kleine bootje zolang mochten lenen. Na veel ploeteren kregen we het bootje eindelijk vlot en kon het materiaal worden ingeladen. Lars had niets teveel gezegd. Het was een adembenemende locatie. Ondiepe baaien omzoomd met riet, bedden met opkomende plompenbladen en overal door bevers doorgeknaagde bomen. Boven onze hoofden zweefden de kraanvogels en af en toe dook een visarend op om in de verte weer te verdwijnen. We drevan langzaam met de stroom mee en hoefden alleen wat bij te sturen.

Ingmar zou met dood aas gaan slepen en ik zou proberen wat te gaan werpen. Al snel werden we uit onze betovering gerukt, want bij het te water laten van zijn aas ving Ingmar al zijn eerste snoek. Ik kreeg opeens haast en verzuimde de rem van mijn reel te controleren en direct tijdens mijn eerste worp had ik een grote pruik... Dit kon toch niet waar zijn! Na veel moeite vond ik gelukkig mijn reserve reel die tussen de berg met spullen onderin het kleine bootje lag. Na een aantal minuten, die voor mijn gevoel wel een eeuwigheid leek te duren, kon ik eindelijk mijn eerste worpen maken.

Eindelijk mijn PR...

Na een tijdje begon ik weer wat rustiger te worden en kon ik weer genieten van de mooie omgeving. Vlak voor de eerste bocht kreeg ik ineens beet. In eerste instantie leek hij niet zo groot, maar eenmaal dichterbij de boot bleek hij groter dan gedacht. Dit moest wel mijn recordsnoek zijn! Na meting bleek ze 103 cm te zijn en een dikke 10 kg! Dit PR staat nog steeds en zal mogelijk weer worden verbroken, maar deze prachtige dame vergeet ik nooit weer!

Bert Kolkman

Vanaf de steiger kun je ook leuk vissen

Het geheime riviertje